டு-பா. கண் ணி—வ்பாக்பாதங்கள்

ஐந்தாம்பாட்டு.

கண்ணிஎனதுயிர் காதல்கனகச்சோதிமுடிமுதலா எண்ணில்பல்கலன்களும் ஏலுமாடையுமஃதே கண்ணி முவுலகும் கவிற்றுங்கீர்த்தியுமஃதே கண்ணணெம்பிரானேம்மான் காலசக்கரத்தானுக்கே.

ஆ.—(கண்ணி.) ப்பதிக லகிரஸாஸ்வபாவனை திருவாழியுடையளை கண்ணை அக்கு, தன்திருவடிகளிலும் திருமார்கிலும் திருக்கோளிலும் சாத்தியருளக்கடவ திருத்துழாய் என் அடைய ஆக்மா; அஸங்க்யேயராகாவித திவ்யபூஷணங்களும், ஸ்வோகிததிவ்யபீ தாம்பாமும், ஸர்வலோகங்களும் சொல்லியேத்தும் தன்னுடைய கீர்த்தியும், மற்றுமெல்லாம் என் காதலே என்கிருர்.

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், தம்முடைய ஸ்கேஹாகிகளானவை ஒரோவொன்றே அவனுக்கு ஆபசதை ஸர்வபரிச்சதங்களும் என்கிறுர்

[காதல் என்று தொடங்கி.] - விலக்ஷணமான திருவபிஷேகம் முதலாக அலங்க்யேய மான திருவணிகலன்களும் திருவரைக்குத் தகுதியான திருப்பரிவட்டமும் இருந்ததேகுடியாக ஆதரித்து எத்தும் தன்னுடைய கீர்த்தியும் இவையெல்லாம் என்னுடைப காதலே: காலத்தை நடத்தக்கடவ திருவாழியைத் திருக்கையிலேயுளுடயனுப் அவ்வழகைக் காட்டி எனக்கு அநைய பரத்வ பேரேமாபகாரத்தைப் பண்ணும் ஸ்வபாவனுப் எனக்கு ஸ்வாமியான க்ருஷ்ணனுக்கு.

ப.—அகர்தாம், போக்பீரைப் ஸ்வாமியாய் உபகாரகளுப் ஸ**ுவ**அனை க்ருஷ்ண அக்கு என்னுடைய ப்ரேமாதிகள் ஆபாணுகிஸமஸ்தமு மாகாகின்றன என்கிறுர்.

காலம் - காலிள்வா ஹகமான, சக்கரத்தான் - திருவாழியையுடையனும், எம்மான் (அவ்வழகைக்காட்டிக் காலவஶ்பனை தபடி) என்னேயடியைடியையுடையனும், எம்பிரான்(காலமுள்ள தினயும் அவ்வழகை அதுபனிப்பிக்கும்) மஹோபகாரகளும், கண்ணனுக்கு - (கா
லா நருபமாக அவதரித்தி ஸுலபனுன்) க்ருஷ்ணனுக்கு, எனது- என் அபிமாளக்தாக்கதமான,
உயிர் - ஆக்மவ்ஸ்து, கண்ணி - (மிரஸாவா ஹ்பமான) மாலயாகாடின்றது; காதல்-(ஆக்மநர்ம
மான) பரேமமானது, கணகம் - கக்கம்பமாய், சோதி-(ஆதிராஜ்யஸூசகமான) ஒள்ளுவல்யத்
தையுடைய, முடி முதலா-முடி முதலாக, எண்டுல் பல் - அலங்க்யேய்மான, கலன்களும் - ஆப
கணங்களு மாகாடின்றது; எனும்-அதாருபமாய் (ஸர்வஸ்மா தபரத்வஸூசகமான), ஆடையும் திருப்தொம்பரமும், அஃதே - அதுவே: மூவுலகும் - தரிவிதா தம்வர்ச்சுமும், கண்ணி - கிட்டி,
களிற்றும் - வாய்புலற்றக்கடவ, சீர்த்தியும் - கீர்த்தியும், அஃதே - அதுவே. இவருடைய ப்ரே
மத்துக்குக் தான் விஷ்யீபவிக்கையை, பேரொப்பிணமாகவும் பெரும்புகழாகவும் கிணத்தா
கென்று கருத்தி.

இ.— அஞ்சாம்பாட்டில், என்னுடைய ஸ்ரேஹாதிகள் ஒரோவொன்றே ஆபாளுதி கான்குமு மாவதே! என்கிறுர்.

் [கண்ணி எனது உயிர்] - கான் என்னது என்று இருக்கிறத்தைக் கிடீர் அவன் தனக்கு மாலேயாகக் கொள்ளுகிறது. ''மார்வத்துமாலே'' என்கிறவலோத் தனக்கு மாலேயாகக் கொள்ளுகை ப்ராப்தம்; அது ஒழிய என்ஸத்தையைக்கிடீர் தனக்கு மாலேயாகக் கொள்ளு

திருவாய்மொழி-ச-ப. க- தி. கே வைவாயாள்.

[காதல் இத்யாதி] - ஸ்ப்ருஹணியமாய் ஆதிராஜ்யஸூசகமான திருவபிஷேகம் முத லாக எண்ணிறர்க பலவகைப்பட்ட திருவாபாணங்களும் என்னுடைய காதல். இவர் ஸ்கே ஹத்துக்கு விஷயமாகப்பெற்ற இத்தையே ஸர்வாபரணபூஷிதனுைக அவன் கிணத்திருக்கை. [எலும் ஆடையும் அஃகே] - தன் திருவரைக்குத் தகுகியாப்ப் பருஷோத்தமலக்ஷணமான திருப்பீ தாம்பாமும் என்றுடைய காதலே. "அறியாக்காலத்துள்ளே யடிமைக்கண் அன்பு செய்வித்து" என்று இவருடைய காதல் ஸத்தாப்ரபுக்கமாயிறே இருப்பது. திருப்பரிவட்டம் வெளுப்பித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவவண்ணுத்தான்வார்த்தை. 48ஹாரு உதலாஸ்?'. ொய்யில் பாட லாகையாலே, 'இது கூடுமோ?' என்னவேண்டாவிறே. [நண்ணி இத்யாதி] - கிட்டி இருந்த தே குடியாக எத்தும் தன்னுடைய கீர்த்தியும். [அஃதே] - காதலே. அவனுடைய புகமுன் முல் ஒருவர் அறிக்கு ஒருவர் அறியாகே யிருக்குமதன் நிறே. ஆகையாலே, எல்லாரும் ஒக்க இருந்ததேருடியாக எத்துகை. இவர் தன்னே ஸ்தோத்ரம்பண்ண அது எல்லாரும் தன்னே ஸ்கோத்ரம்பண்ணிஞர்களாக நிணத்திருக்கிறுன். காதலுக்கு க்ருஷிபண்ணின படி சொல்லு கிறது. [காலசக்கரத்தான் எம்பிரான் எம்மான் கண்ணனுக்கு] - கையும் திருவாழியுமான அழ கைக் காட்டி எனக்கு அகக்யபாக்வமஹோபகாரத்தைப் பண்ணித் தொழுதெழும்படி பண் ணின ஸ்வாமியான க்ருஷ்ணனுக்கு. "பேரமர்காதல் கடல்புரையவின்வித்த காரமர்மேனி என் கண்ணன்" என்னக்கடவகிறே. [காலசக்கரம்] - காலத்தை கடத்துகிற திருவாழி; காலவர்ம யதையைத் தவிர்க்கும் திருவாழி யென்னுதல். "நாவ பிஷிஷி" என்கிற காலத்திலும் திருக்கையோட்டைச் சேர்த்கியாலே ருதிஜாகமான திருவாழி.

ஈடு.—அஞ்சாம்பாட்டு. தம்முடைய ஸ்டேஹா திகள் ஓரோன்றே ஆப்ரணுதி ஸர்வ *பரிச்சதங்களுமாயிற்ற அவனுக்கு என்கிறுர்.

[கண்ணி என துயிர்]-நான் 'என்னது' என்றிருக்கிறதைக்கிடீர் அவன் தனக்கு யாகக் கொண்டது. "மார்வத்துமால்" என்கிறவளேத் தனக்கு மாலேயாகக் கொள்ளுகை ப்ராப்தம்; அது ஒழிய என்ஸத்தையைக்கிடீர் தனக்கு மாலேயாகக் கொள்ளுகிறது. காதல இத்பாதி) - ஸ்ப்ருஹணியமாய் ஆதிராற்யஸூசகமான திருவபிஷேகம் முதலான எண்ணி pi து பலவகைப்பட்ட திருவாயணங்களும் என்னுடைய காதல். **இ**வருடைய ஸ்ரேஹம் ஆபரணமாவதேன்? என்னில்,— இவருடைய ஸ்டேஹத்துக்குத் தான் விஷயமாகப்பேற்ற இத்தை யே, தனக்கு அகேகாபரணங்கள் ாத்திறை பிறக்கும் புகருண்டாக அவன் நிரைத்திருக்கையா லே, அத்தைப்பற்றச் சொல்லுசிறது. [ஏலும் ஆடையும் அஃதே] - திருவரைக்குத் தகு தியான திருப்

அஞ்சா பாட்டு - 'கண்ணியெனது' இத்யாதி. பூர்வார்த்தத்கைக் கடாகூழித்து அவதாரிகை - 'தம் முடைய' இத்பாதி. 'ஸ்கேஹாநிசன' என்ற ஆகியப்தத்தாலே - உயிரைச் சொல்லுகிறது. 'ஆபாளுதி' என்ற ஆதியப்தத்தாலே வஸ்த்ராதி வீளச் சொல்லுகிறது. AND THE PARTY OF T

கீழேடம் 'கண்ணியென துயிர்' என்றவைத்த மீளவும் சொல்லுவானென்? என்ன, 'கான்'இத்யாதி நான் என்ன 9 என்றது - பூர்வவ்ருத்தம். பிண்ண யாரை மாலேயாகக்கொள்ளவேணும்? என்ன, 'மார்வத்து' ு மதுயிர்' என்றதுக்குத் தூத்பர்யாக்தாமாதல். 'கனகச்சோதி' என்ற பதத்துக்கு உராவம்-இத்பாதி. ாய்' இத்யாதி. தாம் ஒரு எம்ஸாரியாயிருக்க, தம்முடையகாத‰ ஆபாணுதிகளாய்க்கொண்டு அறிய பகர்க்ட என்னன மோ? என்று மன்காதாத்பர்யம். உத்தரம் . 'இவருடைய' இத்யாதி. ஏஜமாடை திருவரைக்குத் தகுதியான ஆடை பென்னுதல்; புருஷோத்தமத்வத்தாகுத் தகுதியான ஆடை யென்னுதல். முக்தின் அர்த்தத்துக்கு ஸம்வாதம் - ஒருகாள்? இத்யாதி வண்ணுத்தான் - ரஜான். வாட்டி - திருத்தி. 'எலுமாடையும், கிர்த்தியும்' என்கிற முப்தத்துக்கு ஹாவம் - 'கஜோதியங்கள்' இத்யாதி. அதர்வது -* பரிச்சதம் - உபகாணம்; அங்கமாயிருப்பது.

பீதாம்பாமும் அக்காதலே. ஒருநாள் ஸ்ரீவைஷ்ணவவண்ணுத்தான், திருப்பரிவட்டங்களே அழ கியதாக வாட்டிக்கொண்டுவந்து எம்பெருமானுர்க்குக் காட்ட, போர த்ருப்தராய் அவனேப் பேரு மாள்தி நவடிகளிலே கைப்பிடித்துக்கொண்டுபுக்கு 'காயன்தே! இவன் திருவரைக்கு ஈடாம்படி வாட்டின படி திருக்கண்சாத்தியருளவேணும்' என்ற இவற்றைக் காட்டியருள், கண்டு உகந் தருளி உடையவரை அருள்பாடிட்டருளி, 'இவனுக்காக ரஜகன் கம்திறத்தில்செய்த குற்றம் போறுத்தோம்? என்று திருவுள்ளமாயருளினர். [எலுமாடையும்ஃதே]-ஏக்ஜா தீயங்கள் பலவா கை தவிர்ந்து, விஸ்ஜா தீயங்களும் பலவாகத்தொடங்கிற்று. புருஷோத்தமலக்ஷணமான திருப் பீதாம்பரமும் அக்காதலே. இவர் நெடுங்காலங்கூடிப் பண்ணுகிற திருவாபரணமும் **தி**ருப்பரி வட்டமும்றே. "அறியாக்காலத்துள்ளே யடிமைக்கணன்புசெய்வித்து" என்று இவருடைய காதல் லத்தாப்ரயுக்தமிறே. * **இதறார் இத்தவாவல்** (மஹார்இதம்வாஸ்.). போய்யில்பாடலாகையாலே, 'இதுகூடுமோ?" என்று ஸம்புரும்க்கவேண்டா. [நண்ணிமுவுலகும் இத்யாதி] - விமேஷஜ்ஞரே யன்றிக்கே, முவுலகிலுள்ளாரும் வந்து கிட்டிக் கடல்கிளர்ந்தாற்போலே ஸ்துதிக்கிற கீர்த்தியும் அக்காதலே. 'இவர்காதலித்தபின்பு அக்யபரரும் அகக்யபரராய் ஏத்தாகின்றுர்கள்' என்றுயிற்று அவன் நினேத்திருக்கிறது. இக்காதலுக்குக் கைதோட்டு க்குஷிபண்ணி படி சொல்லுகிறது மேல், வருத்தவான்களேக் காட்டிக்காணும் இவரை வருத்திபர ராக்கிற்று. [காலசக்கரத்தான் எம் பிரான் எம்மான் கண்ணனுக்கு]-கையும் திருவாழியுமான அழகைக் காட்டி எனக்கு அக்கப்பரத்வ மஹோபகாரத்தைப் பண்ணி, "கழிவதோர்கா தலற்றுர்க்குமுண்டோ கண்கள் தஞ்சுதல்" என னப்பண்ணின் என்ஸ்வாமியான க்ருஷ்ணனுக்கு. [காலசுக்காம்] – பகலே இரவாக்க வல்லவ னிறே. காலத்தை நடத்துகிற திருவாழி. காலவச்சயதையைப்போக்கும் திருவாழி யேன்னுதல்.

சாதலானது எக்ஐ நீயங்களான திருவாப**ாணங்**கள் பலவுகையாகை தவிர்ந்து, விஸ்ஜா தீயங்களான திருப் யரிவட்டம்சேர்த் திதொடக்கமானவை பலவாகத் தொடங்கிற்று என்றபடி. தல தியார்த்தம் - 'புருஷோத்தம்' 'அஃதே' என்று - அவதரிக்கிறதென்? அல்லாதார்காதலும் இவையாகமாட்டாதோ? என்ன, இத்யாதி. கெடுங்காலம் கூடிப் பண்ணின்மைக்கு பாமாணம் - 'அறியா' இத்யாதி. ஸ்ப வ்தடோர் த்து. பும்ஸத்வலக்குணமான இருப்பீதாம்பாஸத்பாவத்துக்கு பரமாணம் - 'மஹாரஜ∌ம' இத் யாதி. இர்தர்றரு கி - விர்ரஹத்ருஷ்டார்தமாகிலும், இவ்விடத்தில் இவர்க்கு இப்படி விவக்ஷிதம். பரு ஹதாரண்யகே கார்க்கிப்பர்மிகே, " தலை ஹெக்ஸ் வெரு மா வழவல் முற வெலப்பதா இதை மாற இத வாவல்? இதி. ப்பலாக்யமான பீதாம்பாமுண்டு என்றபடி. இவர் காதல் ஆபாணமாகக்கூடுமோ? இது அர்த்தவாதமன்றோ? என்ன, 'பொய்யில்பாடல்' இத்யாதி. ப்சபோஜகாக் தப்பசர் ஸ்து இக்கிற கீர்த்தியை அநர்யப்ரயோஐகரான தம்முடையகாத லென்னலாமோ? என்ன, 'இவர்காதலித்த' இத்யாதி. காதலித்த பின்பு - காதல்பண்ணின்பின்பு. அதாவது – "ஊரும் காடும்" இத்யாதிப்படியே தம்மைப்போலே திருந் துகையாலே ப்ரயோஜார்க்கரப்ரரும் அகக்யப்ரயோஜகார்ய் ஏத்துகிருர்களென்றுயிற்று அவன் கினேத்திருக் கிற தென்றபடி. 'சக்காம்' என்றத்தைக் கடாக்டித்து அருளிச்செய்கிருர் - 'இக்காதலுக்கு' இத்யாதி. இப் பதத்தை உட்கொண்டு சாடு - 'வ்ருத்தவான்களே' இத்யாது. வருத்தம் - கடைவடியும், வளேயமும். அகர்ம பாத்வம்ஹோபகார மேது? என்ன, 'கழிவதோர்' இத்யாதி; ''தொல்வேமா'லக் கண்ணாக்கண்டு கழிவதோர் காதல்" இத்யாதி - அரை கியான வாத்ஸல்யத்தையுடையவனேக் கண்கள்கொறயும்படி அதபவித்துக் காலம் கழியும்படிய அத்வி இயமான ஆசையிலே கின்றவர்களுக்கும் அவன்பக்கல் வைத்த கண்கள் செம்பளிக்கைக்கு ய விரகுமன்போ? இதயர்த்த:. இருவிருத்தம் தொண்ணூற்றேமும்பாட்டு, "எழுவதம்மீண்டே" என்றே ாட்டு. காலத்தையடத்து நொறுகிருவாழியென்று விவகித்து, இருவாழியோ காலத்தையடத்து நெது? என்ன,

க் , சோ அமாரா இதிழ் என்பதே ப்ரவித்தபாடமாகிலும், பகவத்விஷய ஸ்கோ ராங்களிலெல்லா 'கஹோ ரா ஐ தம்' என்றே காண்கையாலே இதுவும் ஸ்ரு திக்குப்பா _ாக்தாமென்பர்.

திருவாய்மொழி—சு - ப. ஈ. - இ. கோவைவாயாள்.

் நாவடியிஷ_ிணி'' (நார்ச்சயிஷ்யந்தி) எண்கிற காலத்திலும் இருள்தருமாஞாலத்திலும் இருளேயோட்டி அருளார் திருச்சக்கரமாய், திருக்கையைத் தான் பிரியாதாற்போலே திருவடிகளே நான் பிரியாதபடியான ருசிஜநகமான திருவாழி. அவன்கையிலேரின்றே, இவன்காலிலே விழும் படி பண்ணுமவனிறே.

ஆரும் பாட்டு. ————

காலசக்கரத்தொடு வெண்சங்கம்கையேக்தினுப் ஞாலமுற்றும்உண்டுமிழ்க்த காராயணனோ என்றேன்று ஒலமிட்டுகானழைத்தால் ஒன்றும்வாராயாகிலும் கோலமாம்எண்சென்னிக்கு உன்கமலமன்னகுரைகழலே.

ஆ.—(காலசக்காத்தொடு.) - ஸர்வல்கு ஆய் ஸர்வமக்கியாயிருக்க உன்ன அம் விம் லேஷிக்கவொண்ணத்தொருபடி என்னேடே ஸம்ம்லேஷித்தருளின் பென்கிறர். ஆம்ரித விரோதி திரஸகஸ்வஹாவமான முன்தசக்சாதிகிவ்யாயுதோபேதகும், காருண்பல்லை ஹார்த்த ஸௌமீல்யாதி கல்யாணகுணவிலில் டனுமிருக்த கீஇப்படி என்னேடு ஸம்ம்லேஷியாதொழிக் தாலும் உன்னுடைய ஸத்தையே எனக்கு ஸர்வபோக்யமாம்படி என்னேப் பண்ணியருளினும், என்னவுமாம்.

ஒ— ஆகும்பாட்டில், இப்படி ப்சணயியாயிருக்குள்ள கீ என்றே மைப்ப்லேஷித் இக் பாகிலும் உன்னுடைய ஸத்தையே எனக்குத் தாரகாதிகளெல்லாம் என்றோர். தம் முடை ப்சணயித்வம் பேசுவானென்? என்னில்,—எம்பெருமானுடைய ப்சணயித்வாதிய யம் தம்மையும் ப்சணயியாம்படி பண்ணிற்றென்னும் கணக்காலே.

[காலசக்கரம் என்ற தொடங்கி] - ப்ரதிபக்ஷகிரஸ்கமே ஸ்வமாவமான திருவாழி யோடே திருகிறத்துக்குப் பகைத்தொடையான வெண்மையையுடைய நீபாஞ்சஜீக்பத்தை அமுகிய திருக்கையிலே எந்தியருளினவனே யென்று அழகைச் சொல்கியும் ஸ்வமோன அருகிய திருக்கையில் எந்தியருளினவனே யென்று அழகைச் சொல்கியும் ஸ்வமோன அருக்கையெல்லாம் உண்பது உழிழ்வதாய் அவற்றுக்குத் தத்தத்காலோகிதமான ரகைஷகளேப் பண்ணுகின்றுகொண்டு அவற்றின்பக்களிலே மிகவும்வத்லைகளைவனே யென்று கான் கப் பண்ணுகின்றுகொண்டு அவற்றின்பக்களிலே மிகவும்வத்லைகுளையனே மென்று கொன்கப் மீட்டு அழைத்தக்கால் வருகைக்கு ப்ரஸங்கமில்லேயேயாகிலும். [கோலம் என்று தொடங்கி] -

'பசில்' இர்பாதி. ந்விரியார் நந்துக்குமாவர் - 'கார்ச்சமிஷ்யக்தி' இர்பாதி. முகைய இற இட்டு வர்பிரும் நாவ நாகிக்குமாவர் - 'கார்ச்சமிஷ் மக்கி கொடிய காகிகாகு' இர ஷ்ட்டிர் மேர் நாவ நாகிக்கு அருக்கிய வர்ப்பிரும் போக்கு முத்கும் உயல்ஷனம்; 'இருள் தகுமாகு வர் கண்கையாலே. அருளார் நிருக்காம் - அருள்மிர்க் திருவாழி. திருவிருந்தம் முப்பந்து முன்மும்பாட்டு - ''ததை, பச'' என்றே இவன் குறுவகளுவத்? என்ன, அன் திருக்கையிலே கிற்கே அழுகாலே மென்கிருர் - 'அவன்கையிலே' இர்பாதி. வசைக்கரத்தான் - எம்பிரானெம்மான் - கண்ணதுக்கு என்று திறுக்கிய மிருக்கிய குறிர் - கண்ணி, கனக்கிரை நிறுக்கையில் பிறிர்களையில் கிறிர்களையில் கிறிர்கள் திறுக்கிய கிறிர்கள் குறிர் - கண்ணி, கனக்கிரோ இரையில் பெற்கே கிறிர்கள் கண்ணதுக்கு இர்பர்களையில் படுக்கிய வர்பிர்கள் கிறிர்கள் கிறிர்கள்